

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/264/2021
Identifikačné číslo spisu: 5610210504
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:5610210504.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Ing. S. D., CSc. a 2/ Ing. G. O., oboch bývajúcich v S. J., ul. M. č. XXX/XX, zastúpených advokátom JUDr. Dušanom Jančim, Advokátska kancelária so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, proti žalovaným 1/ Ing. H. X., bývajúcemu v U. U., Na E. č. XXXXX/XA, 2/ Dražobnej spoločnosti, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Zelinárska č. 6, IČO: 35 849 703, zastúpenej Advokátskou kanceláriou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dunajská 15, IČO: 36 795 038, 3/ Slovenskej sporiteľni, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej Advokátskou kanceláriou AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom v Martine, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Marek Hic, o uloženie povinnosti žalovanému 1/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 147 eur, o uloženie povinnosti žalovaným 2/ a 3/ spočívajúcej v zákaze nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami a uloženie povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru č. XXXXXXXXXXXX, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/271/2010, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. decembra 2019 sp. zn. 8Co/93/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcov 1/ a 2/ o d m i e t a.

Žalovaná 3/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) ostatným rozsudkom zo 17. mája 2017 č. k. 8C/271/2010-621 žalobu zamietol a žalovaným 1/ až 3/ (ďalej spolu aj „žalovaní“) priznal náhradu trov konania.

1.1. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 3. decembra 2010 doplnenou

podaniami z 27. decembra 2010 a 19. apríla 2011 sa žalobca 1/ domáhal, aby súd zaviazal žalovaného 1/ na zaplatenie sumy 147 €. Ďalej sa domáhal, aby žalovaným 2/ a 3/ uložil zákaz nakladania s bližšie označenou nehnuteľnosťami a žalovanému 3/ uložil povinnosť vykonať reštrukturalizáciu úveru č. XXXXXXXXXXXX.

1.2. V súvislosti so zaplatením sumy 147 € súd nevyhovел tomuto nároku žalobcu 1/, pretože pochybenia sa dopustili obidvaja znalci a v obidvoch znaleckých posudkoch boli zistené metodické nedostatky. Miera porušenia povinnosti každého zo znalcov z tohto stanoviska nevyplýva a žalobca 1/ nenavrhol vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by mali preukázať oprávnenosť jeho nároku na žalovanej sumy, či už ide o veľkosť alebo pomer porušenia právnej povinnosti žalovaným 1/, vznik škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi nimi, keďže súd nárok na zaplatenie 147 € právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody.

1.3. Pokiaľ išlo o uloženia zákazu nakladať s nehnuteľnosťami žalovanému 2/ a 3/, tento nárok súd rovnako považoval za nedôvodný, nakoľko žalobcovia nepopierali existenciu, platný vznik záložného práva a zabezpečovanej pohľadávky žalovaného 3/ a netvrdili ani ich zánik. Súd zdôraznil, že uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva by prichádzalo do úvahy len vo forme neodkladného opatrenia (teda počas presne vymedzeného časového obdobia) a len vtedy, ak by predmetom konania bol obsah samotného záložného práva, nie jeho výkon.

1.4. Prvostupňový súd považoval za nedôvodné aj uloženie povinnosti žalovanému 3/ vykonať reštrukturalizáciu úveru poskytnutého na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej so žalobkyňou 2/ dňa XX. H. XC. (ďalej len „Zmluva“). V podstatnom uviedol, že nie je v moci štátu zasiahnuť do takého zmluvného vzťahu a uložiť zmluvnej strane povinnosť vykonať reštrukturalizáciu úveru. Podanie návrhu na povolenie reštrukturalizácie je oprávnením a nie povinnosťou. Na podanie takéhoto návrhu je oprávnený dlžník (teda žalobkyňa 2/), alebo veriteľ (žalovaný 3/). Dlžník je však oprávnený podať takýto návrh podľa § 111 ods. 2 zák. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii len vtedy, ak poveril správcu vypracovaním posudku a správca vo vypracovanom posudku nie staršom ako 30 dní jeho reštrukturalizáciu odporučil. Ak sú splnené predpoklady, aby súd povolil reštrukturalizáciu, súd uznesením rozhodne o povolení reštrukturalizácie, nemôže však subjektu súkromného práva uložiť povinnosť vykonať reštrukturalizáciu úveru, uzavrel prvostupňový súd.

1.5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalovaní boli v spore úspešní, priznal im náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ (ďalej spolu aj „žalobcovia“) rozsudkom zo 16. decembra 2019 sp. zn. 8Co/93/2018 návrhy žalobcov na zmenu žaloby z 30. júna 2017 a 29. júla 2017 nepripustil, prvostupňový rozsudok potvrdil a vyslovil, že žalovaní majú nárok na náhradu odvolacích trov.

2.1. Odvolací súd preskúmal prvostupňový rozsudok v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a ako vecne správny ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) zaoberal sa pri posudzovaní veci tvrdeniami žalobcov uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 CSP).

2.2. Pokiaľ žalobkyňa 2/ v podanom odvolaní nesúhlasila s tým, že súd dňa 17. mája 2017 rozhodol bez jej prítomnosti, hoci sa riadne a včas ospravedlnila a žiadala, aby súd nepojednával bez jej neprítomnosti, odvolací súd považoval postup prvostupňového súdu za správny. Žalobkyňa 2/ podľa prvostupňového súdu zobštruovala termín predchádzajúceho pojednávania (1. marca 2017), pričom v žiadosti o odročenie pojednávania uviedla skutočnosti, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Preto na ďalšiu žiadosť o odročenie pojednávania súd u žalobkyne 2/ neprihliadol hoci by boli na jej strane objektívne dôvody. V neposlednom rade z predloženého oznámenia zamestnávateľa o školení zamestnancov nevyplývalo, že bolo adresované žalobkyňi 2/ ani kedy bolo doručené. Z predloženého oznámenia ani nevyplývalo, žeby účasť žalobkyne 2/ na školení bola nevyhnutná, pričom neúčasť na školení bolo možné ospravedlniť z dôvodu zákonnej prekážky v práci na strane zamestnanca (bod 24 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

2.3. Žalobkyňa 2/ v odvolaní poukazovala aj na to, že ako cudzej štátnej príslušníčke jej nebolo

umožnené riadne zastúpenie a nebola poučená o možnosti zvoliť si zástupcu. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že „z obsahu spisu vyplýva, že poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu vrátane možnosti zastúpenia (č. l. 482 spisu) a po jeho preložení do materinského jazyka žalobkyne 2/ (č. l. 492 spisu) bolo tejto doručené prostredníctvom jej splnomocnenca (žalobcu 1/) dňa 13.02.2017. Vyplýva to z doručky na č.l. 529 p.v. spisu. Okrem toho okresný súd v uznesení č. k. 8C/271/2010-165 zo dňa 05.11.2013, ktorým žalobkyňa 2/ nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a ktoré jej bolo doručené prostredníctvom jej splnomocnenca (žalobcu 1/) dňa 04.12.2013, bola táto zároveň poučená podľa § 30 O. s. p. Súd v tejto súvislosti tiež uviedol, že nakoľko od 01.01.2012 došlo k zmene právnej úpravy uvedeného ustanovenia, súd účastníkovi konania nemôže ustanoviť zástupcu z radov advokátov, ale musí ho so žiadosťou o ustanovenie zástupcu z radov advokátov odkázať na Centrum právnej pomoci, ktoré rozhoduje o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci na predpísanom tlačíve v kancelári Centra právnej pomoci v Liptovskom Mikuláši). Napokon samotná žalobkyňa 2/ v odvolaní uviedla, že právna pomoc v Centre právnej pomoci jej bola odmietnutá. Z čoho teda vyplýva, že aj postupovala podľa uznesenia okresného súdu. Čo sa týka práva žalobkyne 2/ vystupovať v konaní v materinskom jazyku (č. l. 147 ods. 4 Ústavy SR, § 155 ods. 1 C. s. p.) toto ako vyplýva z obsahu spisu jej bolo plne umožnené aj tým, že všetky listiny boli súdom ustanoveným prekladateľom preložené. Okrem toho z úkonov súdu v spise vyplýva, že v prípade osobného ustanovenia sa žalobkyne 2/ na pojednávanie bola zabezpečená účasť tlmočníka. Odvolací súd preto nevhliadol porušenie práv žalobkyne 2/, ktoré by malo za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces.“ (bod 25 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

2.4. V ďalšom odvolací súd reagoval na námietku žalobcu 1/, že jeho výsluch na pojednávaní 17. mája 2017 nebol pripravený. Odvolací súd k uvedenému uviedol, že z obsahu spisu vyplývalo, že ustanovený právny zástupca žalobcu 1/ trval na tom, aby súd žalobcu 1/ vypočul ako stranu v konaní, avšak bez špecifikovania tvrdených skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak. Preto k výsluchu ani neprišlo, išlo len o jeho vyjadrenie vo veci (č. l. 617 spisu).

2.5. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu 1/, že súd nerozhodol o celom predmete konania odvolací súd v podstatnom uviedol, že pre neurčitosť žaloby prvostupňový súd uznesením zo 7. decembra 2010 a 1. apríla 2011 vyzval žalobcu 1/, aby svoju žalobu a návrh na nariadenie predbežného opatrenia doplnil o označenie skutkových okolností tak, aby bolo zrejmé zo žaloby, čoho sa domáha, petit žaloby - návrh výroku rozsudku, ktorý má súd vydať, skutkové tvrdenia preukazujúce dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a označenie, čoho sa mieni žalobca domáhať žalobou vo veci samej. Žalobca 1/ podaniami z 27. decembra 2010 a 19. apríla 2011 rozšíril návrh o žalobkyňu 2/ a žalovaného 3/ a upravil petit v rozsahu, o ktorom rozhodol prvostupňový súd tak, že v celosti žalobu zamietol.

2.6. Keďže z odvolania žalobcov vyplývali aj ďalšie nároky žalobcov (pozri bod 28 odôvodnenia odvolacieho súdu) tieto súviseli jednak z povinnosťami majúcimi byť prvostupňovému súdu uložené resp. boli návrhom na zmenu žaloby (rozšírenie nároku o uloženie povinnosti žalovanému 2/ zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 3.319 € z titulu morálnych škôd), ktorú zmenu odvolací súd po citovaní ustanovení § 139, § 140 ods. 1 a 2 a § 371 CSP nepripustil.

2.7. V ďalšom odvolací súd na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozsudku osobitne argumentoval k nároku žalobcov o zaplatenie sumy 147 €, k ne/platnosti úverovej zmluvy, námietke premlčania (body 30 až 32 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

2.8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalovaní 1/, 2/ a 3/ a to v celom rozsahu a preto im súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP. Navrhli odložiť vykonateľnosť oboch rozhodnutí nižších súdov a následne zrušiť napadnutý odvolací rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V podstatnom namietali, že (i) nižšie súdy nerozhodli o celom predmete konania, (ii) žalobkyňa 2/ nemala možnosť konať v jej materinskom jazyku a (iii) súdy nevyhoveli ich žiadosti o predloženie listinného dôkazu, ktorý žalobkyňa 2/ potrebovala pre potreby získania právneho zástupcu v konaní.

4. Žalovaná 3/ vo svojom stanovisku k dovolaniu žalobcu 1/navrhla, aby dovolací súd návrh na odklad vykonateľnosti a dovolanie zamietol alt. odmietol a priznal jej náhradu dovolacích trov. V podstatnom uviedla, že v danej veci k odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo, vzhľadom na intenzitu namietaných skutočností. Pokiaľ sa žalobca 1/ domnieva, že o celom konaní (o celom predmete konania) rozhodnuté nebolo, má osobitý procesný nástroj, prostriedok procesnej ochrany, ktorým je návrh na vydanie doplniaceho rozsudku. K námietke, že žalovaná 2/ nemala v priebehu celého konania možnosť konať v jej materinskom jazyku uviedla, že žalobkyňa 2/ mala v konaní postavenie žalobcu, t. j. sama iniciovala spor. Preto je vylúčené, aby jej nebol zrejmý účel, či potencionálny výsledok konania. Žalobkyňa 2/ si navyše nezvolila v konaní advokáta a v konaní ju zastupoval žalobca 1/, ktorý slovenský jazyk ovládal. Súd tiež poučil žalobkyňu 2/ o jej procesných právach a povinnostiach, vrátane možnosti zastúpenia a sama žalobkyňa 2/ uviedla, že CPP ju odmietlo zastupovať. Tiež zdôraznila, že všetky relevantné listiny boli preložené do materinského jazyka žalobkyne 2/ a bola tiež zabezpečená prítomnosť tlmočníka na pojednávaní, avšak žalobkyňa 2/ sa pojednávania opakovane nezúčastnila. V neposlednom rade žalobkyňa 2/ nepochybne rozumie slovenskému jazyku.

4.1. Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

5. Žalobca 1/ vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovanej 3/ zotrval na svojej argumentácii, nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej 3/.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Najvyšší súd, vychádzajúc z argumentácie dovolateľov (bod 3 in fine) nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP; v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (toto sa vydáva iba v prípade vyhovenia návrhu, pozn.).

8. Žalobcovia vyvodzovali prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcov, že v konaní došlo k nimi tvrdeným vadám zmätočnosti.

8.3. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na

predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené zo zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. Žalobcovia najskôr namietali, že nižšie sudy nerozhodli o celom predmete konania [bod 3(i)]. K uvedenej námietke sa nie arbitrárnym ani celkom zjavne neodôvodneným spôsobom vyjadril už odvolací súd (pozri bod 2.5.), ktorá argumentácia je logická, presvedčivá a podporená aj samotným obsahom súdneho spisu.

9.1. Navyše v zhode s uvedeným žalovanou 3/ (bod 4) dovolací súd uvádza, že aj v prípade preukázania žalobcom namietanej vady, táto by nemohla byť spôsobilým predmetom dovolania, keďže takým môže byť len konkrétny (existujúci) výrok, ktorý tvorí súčasť výrokovvej časti rozhodnutia odvolacieho súdu. Totiž pri namietaní, že súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania je prostriedkom nápravy nie je dovolanie, ale návrh na doplnenie rozsudku v zmysle § 225 CSP. Inak povedané predmetom dovolania môže byť iba výrok, ktorý bol odvolacím súdom vydaný, a nie výrok neexistujúci.

10. Žalobcovia ďalej namietali, že žalobkyňa 2/ nemala možnosť konať v jej materinskom jazyku [bod 3(ii)]. Na uvedenú námietku dostatočným spôsobom reagoval odvolací súd (bod 2.3.) a dovolací súd poukazuje aj na vyjadrenie žalovanej 3/ (bod 4).

10.1. Odvolací súd v tejto súvislosti v podstatnom uviedol, že „z obsahu spisu vyplýva, že poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu vrátane možnosti zastúpenia (č. l. 482 spisu) a po jeho preložení do materinského jazyka žalobkyne 2/ (č. l. 492 spisu) bolo tejto doručené prostredníctvom jej splnomocnenca (žalobcu 1/) dňa 13.02.2017. Vyplýva to z doručenky na č.l. 529 p.v. spisu. Okrem toho okresný súd v uznesení č. k. 8C/271/2010-165 zo dňa 05.11.2013, ktorým žalobkyňu 2/ nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a ktoré jej bolo doručené prostredníctvom jej splnomocnenca (žalobcu 1/) dňa 04.12.2013, bola táto zároveň poučená podľa § 30 O. s. p. Súd v tejto súvislosti tiež uviedol, že nakoľko od 01.01.2012 došlo k zmene právnej úpravy uvedeného ustanovenia, súd účastníkovi konania nemôže ustanoviť zástupcu z radov advokátov, ale musí ho so žiadosťou o ustanovenie zástupcu z radov advokátov odkázať na Centrum právnej pomoci, ktoré rozhoduje o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci na predpísanom tlačive v kancelári Centra právnej pomoci v Liptovskom Mikuláši). Napokon samotná žalobkyňa 2/ v odvolaní uviedla, že právna pomoc v Centre právnej pomoci jej bola odmietnutá. Z čoho teda vyplýva, že aj postupovala podľa uznesenia okresného súdu. Čo sa týka práva žalobkyne 2/ vystupovať v konaní v materinskom jazyku (č. l. 47 ods. 4 Ústavy SR, § 155 ods. 1 C. s. p.) toto ako vyplýva z obsahu spisu jej bolo plne umožnené aj tým, že všetky listiny boli súdom ustanoveným prekladateľom preložené. Okrem toho z úkonov súdu v spise vyplýva, že v prípade osobného ustanovenia sa žalobkyne 2/ na pojednávanie bola zabezpečená účasť tlmočníka. Odvolací súd preto nevhliadol porušenie práv žalobkyne 2/, ktoré by malo za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces.“ (bod 25 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

10.2. Odvolacím súdom zistené relevantné skutočnosti zodpovedajú obsahu spisového materiálu a v zhode s nimi aj dovolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci nebolo porušené právo žalobkyne 2/ konať vo svojom jazyku, a to vzhľadom na reálny (nie potencionálny) stav vecí. V tejto súvislosti dovolací súd akcentuje skutočnosť, že v prípade žalobkyne 2/ išlo o procesnú stranu, ktorá spor vyvolala (a nie sa bránila v postavení žalovanej strany) a teda práve strana žalobcov mala vlastnou procesnou i hmotnoprávnou aktivitou, rešpektujúc princíp kontradiktórnosti sporového konania, presvedčiť súd o oprávnenosti ich nárokov. Prvostupňový súd dostatočným spôsobom a v materinskom jazyku oboznámil žalobkyňu 2/ o jej procesných právach, žalobkyňa 2/ bola najskôr zastúpená žalobcom 1/ a sama si právneho zástupcu v priebehu konania pred nižšími súdmi (až v dovolaní, pozn.) nezvolila, ani jej nebol ustanovený CPP, o ktoré ustanovenie mala žalobkyňa podľa jej tvrdenia požiadať, relevantné písomnosti jej boli zasielané v preklade do materinského jazyka a bol pripravený aj tlmočník, pokiaľ by sa žalobkyňa 2/ dostavila na pojednávanie (k čomu nedošlo, pozn.). V neposlednom rade z mailovej i písomnej korešpondencie žalobkyne 2/ so súdom bez pochyb vyplýva, že žalobkyňa 2/ v dostatočnom rozsahu ovládala slovenský jazyk.

11. Pokiaľ žalobcovia namietali, že súdy nevyhoveli ich žiadosti o predloženie listinného dôkazu, ktorý žalobkyňa 2/ potrebovala pre potreby získania právneho zástupcu v konaní [bod 3(iii)], uvedená okolnosť celkom zjavne nemohla dosiahnuť potrebnú intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces už len z toho dôvodu, že aj keby takýto nedostatok bol zistený, bol časom konvalidovaný. Navyše namietaná okolnosť nepredstavovala ani takú prekážku, ktorá by objektívne bránila žalobkyňu 2/ ustanoviť si právneho zástupcu. V tejto súvislosti dovolací súd opätovne uvádza, že žalobkyňu 2/ pôvodne zastupoval žalobca 1/ (ktorého v konaní zastupoval advokát), žalobkyňa sa sama usilovala o ustanovenie právneho zástupcu prostredníctvom CPP a nakoniec (až) v rámci dovolacieho konania si advokáta ustanovila aj ona.

11.1. Namietaná okolnosť bola taktiež (aj) rozporuplná. Žalobca 1/ v dovolaní tvrdil, že originál Zmluvy bol riadne založený do spisu, jeho kópiou už strana žalobcov nemala disponovať, pričom sa tento dokument mal zo spisu (dočasne) stratiť a preto nemohol byť vrátený žalobkyňu 2/, ktorá ho potrebovala k tomu, aby si mohla zvoliť právneho zástupcu. Pritom žalobca 1/ na prvostupňovom pojednávaní dňa 17. mája 2017 založil do spisu kópiu tohto dokumentu a na jej overenie predložil k nahliadnutiu aj jej originál (pozri č. I. 617 súdneho spisu).

12. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcov ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

13. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.